

Sygn. akt V CZ 70/11

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSA Marek Machnij

w sprawie z wniosku T. D.

przy uczestnictwie L. K. i Z. K.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 października 2011 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 11 kwietnia 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 11 kwietnia 2011 r. wnioskodawca został zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych częściowo, tj. od opłaty od skargi kasacyjnej w zakresie przekraczającym kwotę 1.000 zł. W pozostałym zakresie wniosek tego wnioskodawcy został oddalony.

W zażaleniu wnioskodawcy, zaskarżającym wspomniane postanowienie w części oddalającej wniosek, stwierdzono, że Sąd Okręgowy ustalił wprawdzie poszczególne fakty dotyczące sytuacji majątkowej i osobistej wnioskodawcy w zasadzie prawidłowo (na podstawie twierdzeń zainteresowanego). Jednakże z faktów tych wyciągnięte zostały nieprawidłowe wnioski, w szczególności Sąd niewłaściwie założył realną możliwość uzyskania określonych dochodów przez wnioskodawcę – emeryta.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2011 r.) Sąd Okręgowy (Sąd drugiej instancji) zwolnił wnioskodawcę „od ponoszenia kosztów sądowych częściowo, a mianowicie od opłaty sądowej od skargi kasacyjnej w zakresie przekraczającym kwotę 1.000 zł, a dalej idący wniosek – oddalił”. W postanowieniu tym rozstrzygnięto zatem o „kosztach sądowych” określonych w art. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz.U. nr 167 poz. 1398 ze zm.). Inną kategorią prawną są „koszty procesu” w ujęciu str. 98 § 1 k.p.c. Wyjaśniono ją bliżej ostatnio m.in. w postanowieniu SN z dnia 8 kwietnia 2011 r., II CZ 137/19 OSNC – ZD 2011, nr C, poz. 70). Przepis art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. obejmuje jedynie rozstrzygnięcia odnoszące się do „kosztów procesu”, a nie do „kosztów sądowych”, tj. także – do opłat wnoszonych od środków odwoławczych. Stanowisko takie zostało wyrażone także w innych orzeczeniach SN (zob. np. postanowienia z dnia

24 września 2010 r., IV CZ 58/10, niepubl.; ostatnio – postanowienie z dnia 21 lipca 2011 r., V CZ 28/11, niepubl.).

Zażalenie wnioskodawcy jako niedopuszczalne powinno zatem zostać odrzucone (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i w zw. z art. 373 k.p.c.).